

Teismo praktikos rinkinys

GENERALINĖS ADVOKATĖS
ELEANOR SHARPSTON IŠVADA,
pateikta 2013 m. balandžio 25 d.¹

Byla C-638/11 P

**Europos Sąjungos Taryba
prieš**

Gul Ahmed Textile Mills Ltd

„Apeliacinis skundas — Dempingas — Medvilninės patalynės, kurios kilmės šalis yra Pakistanas, importas — Dempingo ir žalos priežastinis ryšys — Kiti nei importo dempingas žinomi veiksniai, darantys žalą — Žalos priskyrimas arba nepriskyrimas prie importo dempingo kaina žalos“

1. Iki 2002 m. medvilninės patalynės, kurios kilmės šalis yra Pakistanas, importui buvo taikomas importo muitas, kuris galiausiai siekė 12 %. Išskyrus tam tikras išimtis, nuo 1997 m. jam dar buvo taikomas 6–7 % antidempingo muitas². 2002 m. sausio mėn. abu muitai panaikinti³. 2002 m. lapkritį *Eurocoton*⁴ didžiajai visos Bendrijos medvilninės patalynės produkcijos daliai atstovaujančių gamintojų vardu pateikė Komisijai skundą. Atlikus tyrimą, 2004 m. buvo nustatytas naujas 13,1 % antidempingo muitas⁵.

2. *Gul Ahmed Textile Mills Ltd* (toliau – *Gul Ahmed*) yra Pakistano gamintojas, kurio eksportuojamiems produktams ankstesnis antidempingo muitas netaikytas⁶. Dėl ginčijamo reglamento ji pareiškė ieškinį Bendrajame Teisme remdamasi, be kita ko, tuo, jog nustatant žalą nebuvo atsižvelgta į tai, kad importas padidėjo dėl ankstesnių muitų panaikinimo, o tai yra kitas nei importo dempingo kaina žinomas veiksnys, darantis žalą Bendrijos pramonei, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 384/96 3 straipsnio 7 dalį (toliau – pagrindinis reglamentas)⁷.

3. Dėl šios priežasties Bendrasis Teismas ieškinį patenkino⁸.

1 – Originalo kalba: anglų.

2 – Žr. 1997 m. lapkričio 28 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2398/97, nustatantį galutinį antidempingo muitą medvilninės patalynės, kurios kilmės šalis yra Indija, Egiptas ir Pakistanas, importui (OL L 332, p. 1), su pakeitimais.

3 – Žr. 2001 m. gruodžio 10 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2501/2001, numatantį bendrųjų tarifų lengvatų sistemos taikymą nuo 2002 m. sausio 1 d. iki 2004 m. gruodžio 31 d. (OL L 346, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 12 t., p. 105) ir 2002 m. sausio 28 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 160/2002, iš dalies keičiantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2398/97 (OL L 26, p. 1). Dėl antidempingo muto nauji skaičiavimai parodė, kad tyrimo laikotarpiu nė viena atrinkta Pakistano bendrovė nevykdė dempingo (žr. 13 konstatuojamąją dalį); iš tikrųjų antidempingo muitai buvo panaikinti ir importui iš Egipto (žr. 1 straipsnio 2 dalį).

4 – Europos Bendrijų medvilnės ir susijusios tekstilės pramonės komitetas.

5 – 2004 m. kovo 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 397/2004, nustatančiu galutinį antidempingo muitą medvilninės patalynės, kurios kilmės šalis yra Pakistanas, importui (OL L 66, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 50 t., p. 26; toliau – ginčijamas reglamentas).

6 – Žr. Reglamento Nr. 2398/97 1 straipsnio 4 dalį ir 29 konstatuojamąją dalį. Kalbant tiksliau, jiems taikytas 0,0 % dydžio muitas.

7 – 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 45), dabar panaikintas ir pakeistas 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (kodifikuota redakcija) (OL L 343, p. 51).

8 – 2011 m. rugsėjo 27 d. Sprendimas *Gul Ahmed Textile Mills prieš Tarybą* (T-199/04; toliau – skundžiamas sprendimas).

4. Taryba pateikė apeliacinį skundą ir, palaikoma Komisijos, iš esmės tvirtina, kad nustatant Bendrijos pramonei padarytą žalą sukėlusius veiksnius, buvusių muitų panaikinimo poveikio buvo neįmanoma atsieti ar atskirti nuo importo dempingo poveikio. Todėl jų panaikinimas nebuvo „kitas, be importo dempingo kaina, veiksnys“. Taigi, klausimas yra konkretus: ar pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalį reikia aiškinti plačiai, ar siaurai?

Bylai reikšmingi teisės aktai

Pagrindinis reglamentas

5. Kaip nurodyta preambulėje, pagrindinis reglamentas priimtas siekiant suderinti Bendrijos taisykles su tarptautinių susitarimų ir visų pirma PPO Antidempingo sutarties pakeitimais⁹.

6. Pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas principas, kad antidempingo muitas gali būti taikomas bet kuriam dempingo kaina importuojamam produktui, kurį išleidus į laisvą apyvartą Bendrijoje būtų padaryta žala. Šio straipsnio 2 dalyje produktas dempingo kaina apibrėžiamas kaip produktas, kurio eksporto į Bendriją kaina yra mažesnė nei palyginamoji panašaus produkto kaina įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje.

7. Pagrindinio reglamento 2 straipsnyje išdėstyti dempingo nustatymo principai ir taisyklės. Iš esmės nustatoma konkretaus iš trečiosios valstybės eksportuojamo produkto normalioji vertė šios valstybės vidaus rinkoje ir eksporto į Bendriją kaina, ir jos palyginamos teisingu būdu, atsižvelgiant į įvairius veiksnius, kurie galėjo turėti įtakos jų skirtumui. Jei palyginus svertinius vidurkius matyti, kad normalioji vertė viršija eksporto kainą, suma, kuria ji viršijama, yra dempingo skirtumas.

8. 3 straipsnyje „Žalos nustatymas“, be kita ko, numatyta:

„<...>

2. Žala nustatoma, remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai ištyrus: a) importo dempingo kaina kiekius ir poveikį panašių produktų kainoms Bendrijos rinkoje; ir b) tokio importo sąlygotą poveikį Bendrijos pramonei.

3. Vertinant importo dempingo kaina kieki, reikia atsižvelgti į tai, ar iš viso žymiai išaugo importas dempingo kaina absoliučiu dydžiu arba lyginant su gamyba ar suvartojimu Bendrijoje. Vertinant importo dempingo kaina poveikį kainoms, reikia nustatyti, ar produktai dempingo kaina yra importuojami žymiai mažesnėmis kainomis nei Bendrijos pramonės panašių produktų kainomis, arba į tai, ar toks importas turėjo kitokį poveikį – ženkliai nusmukdė kainas arba smarkiai trukdė kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis. Nė vienas šių veiksnių nėra būtinais lemiamas.

<...>

5. Nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį tiriamai Bendrijos pramonei, reikia iširti visus svarbius atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius ekonominius veiksnius ir rodiklius, tokius kaip: pramonės pastangas atsigauti po dempingo ar subsidijavimo praeityje padaryto poveikio, esamo dempingo skirtumo dydį, esamą ir galimą pardavimų, pelno, produkcijos, rinkos dalies, produktyvumo,

⁹ — Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) steigimo sutarties (OL L 336, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 82) 1 A priede išdėstyta Sutartis dėl 1994 m. Bendorjo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (GATT) VI straipsnio įgyvendinimo (OL L 336, p. 103; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 189).

investicijų grąžos, pajėgumų panaudojimo sumažėjimą; Bendrijos kainas įtakojančius veiksniai; esamą ir galimą neigiamą poveikį pinigų srautams, atsargų kiekiui, užimtumui, darbo užmokesčiui, gamybos plėtrai, galimybėms sukaupti kapitalą ir pritraukti investicijas. Šis sąrašas nėra išsamus, be to, jokie iš išvardytų veiksnių nėra būtinais lemiami.

6. Pateikus visus šio straipsnio 2 dalyje minimus svarbius įrodymus turi būti akivaizdu, kad importas dempingo kaina sukelia žalą, kaip apibrėžta šiame reglamente. Ypatingai turi būti akivaizdu, kad šio straipsnio 3 dalyje apibrėžtas kiekis ir (arba) kainos sukėlė 5 dalyje nurodytą poveikį Bendrijos pramonei ir kad šį poveikį galima apibrėžti kaip materialinį.

7. Taip pat turi būti nagrinėjami ir kiti, be importo dempingo kaina, žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro neigiamą poveikį Bendrijos pramonei, siekiant, kad šių veiksnių padaryta žala nebūtų priskiriama importui dempingo kaina pagal šio straipsnio 6 dalį. Tokio pobūdžio veiksniai gali būti: ne dempingo kainomis parduodamo importo kiekiai ir kainos, paklausos sumažėjimas ar vartojimo tendencijų pokyčiai, prekybos apribojimai ir konkurencija tarp trečiosios valstybės ir Bendrijos gamintojų, technologijos pažanga, Bendrijos pramonės eksporto plėtra ir gamybos našumo augimas.

<...>¹⁰

Ginčijamas reglamentas

9. Ginčijamo reglamento 19 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad dempingo ir žalos tyrimo laikotarpis buvo nuo 2001 m. spalio 1 d. iki 2002 m. rugsėjo 30 d., o žalai įvertinti svarbių tendencijų tyrimo laikotarpis – nuo 1999 m. iki šio laikotarpio pabaigos¹¹.

10. Visų eksportuojančių Pakistano gamintojų vykdomas dempingas ir žala Bendrijos pramonei buvo nustatyti 30–102 konstatuojamosiose dalyse, priešastinis ryšys išnagrinėtas 103–118 konstatuojamosiose dalyse. 107 konstatuojamojoje dalyje buvo padaryta išvada, kad tiek kiekio, tiek kainos atžvilgiu importas iš Pakistano turėjo žymų neigiamą poveikį Bendrijos pramonei ir kad sutapo šio importo ir Bendrijos pramonės patirtos žalos laikas. 108–115 konstatuojamosiose dalyse pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalį buvo išnagrinėtas kitų šešių veiksnių poveikis: subsidijuojamas importas iš Indijos, importas iš kitų trečiųjų šalių, išskyrus Indiją ir Pakistaną, paklausos sumažėjimas, Bendrijos pramonės importas, Bendrijos pramonės eksporto rodikliai ir Bendrijos pramonės produktyvumas. 116–118 konstatuojamosiose dalyse padaryta išvada, kad nei vienas šių veiksnių nenutraukia priešastinio ryšio tarp importo iš Pakistano ir Bendrijos pramonės patirtos žalos.

11. Ginčijamo reglamento 1 straipsniu nustatytas galutinis 13,1% antidempingo muitas patalynės, kurios kilmės šalis yra Pakistanas, išaustos tik iš medvilnės ar įmaišius dirbtinio pluošto ar lino (tačiau linas nėra dominuojantis pluoštas), balintos, dažytos ar margintos, klasifikuojamos nurodytu Kombinuotosios nomenklatūros kodų pozicijoje, importui¹².

10 — Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3 ir 5 dalys atitinka PPO Antidempingo sutarties 3.1, 3.2 ir 3.4 straipsnius; 3 straipsnio 6 ir 7 dalys atitinka 3.5 straipsnį.

11 — Su ankstesniu antidempingo muitu susijęs tyrimo laikotarpis buvo nuo 1995 m. liepos 1 d. iki 1996 m. birželio 30 d. (žr. 1997 m. birželio 12 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1069/97, kuriuo nustatomas laikinasis antidempingo muitas medvilninės patalynės, kurios kilmės šalys yra Indija, Egiptas ir Pakistanas, importui (OL L 156, p. 11) 10 konstatuojamąją dalį).

12 — Kitaip nei dėl buvusio antidempingo muto, šiuo atveju muto dydis buvo vienodas visiems eksportuojantiems gamintojams. Vėliau, atlikus tarpinę peržiūrą, 2006 m. gegužės 5 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 695/2006, iš dalies keičiančiame Reglamentą (EB) Nr. 397/2004 (OL L 121, p. 23), atskiriems gaminiams nustatytas skirtingas dydis atsižvelgiant į jų nevienodus dempingo skirtumus. Vis dėlto šiame reglamente žala ar priešastinis ryšys iš naujo nebuvo analizuojami.

Skundžiamas sprendimas

12. Bendrasis Teismas nagrinėjo tik trečią *Gul Ahmed* ieškinio penktojo pagrindo dalį, susijusią su tuo, kad Taryba padarė teisės klaidą, nes neišnagrinėjo, ar anksčiau produktams iš Pakistano taikytų antidempingo muitų panaikinimas ir nuo 2002 m. pradžios Pakistanui pradėtos taikyti bendrosios tarifų lengvatos nutraukė priežastinį ryšį tarp importo iš Pakistano ir Bendrijos pramonės patirtos žalos¹³.

13. Skundžiamo sprendimo 53 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad žalingas importo dempingo kaina poveikis turi būti tinkamai atsietas ir atskirtas nuo žalingo poveikio, kurį sukelia „kiti, be importo dempingo kaina, žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro neigiamą poveikį Bendrijos pramonei“. Jų neatsiejus ir neatskyrus Komisija bei Taryba neturėtų racionalaus pagrindo daryti išvadą, kad importas dempingo kaina iš tikrųjų sukelia žalą. Norint atsieti, būtina atlikti konkrečią nagrinėjamų veiksnių pobūdžio ir reikšmės analizę, kuri negali būti grindžiama paprasta prielaida, kad kiti nei importas dempingo kaina veiksniai nedaro žalingo poveikio ir prie jo neprideda.

14. Skundžiamo sprendimo 55–59 punktuose Bendrasis Teismas nepritarė su rinka susijusių įvykių ar veiksmų (kuriuos Taryba laikė kitais veiksniais) ir rinką reguliuojančių teisės aktų pakeitimų (kuriuos ji tokiais veiksniais nelaikė) atskyrimui. Toks atskyrimas nenumatytas pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalyje ir PPO Antidempingo sutarties 3.5 straipsnyje, be to, jo nematyti ir iš kitų šiose nuostatose išvardytų žinomų veiksnių bendrųjų savybių.

15. Pirma, šių veiksnių sąrašas yra akivaizdžiai pavyzdinis, o ne išsamus. Antra, abiem nuostatomis siekiama išvengti vietinei pramonei nebūtinai apsaugos užtikrinat, kad kitų veiksnių neigiamas poveikis, turintis įtakos žalai, nebūtų priskiriamas prie aptariamo importo žalos. Trečia, jei nustatant žalos egzistavimą būtų galima atsižvelgti į išaugusį produkto importą nustojus galioti kiekybiniais apribojimams¹⁴, tas pats turi galioti ir vertinant priežastinį ryšį pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalį. Todėl ankstesnių antidempingo muitų ir įprastinių muitų panaikinimas buvo žinomi veiksniai, į kuriuos ES institucijos turėjo atsižvelgti vertindamos nagrinėjamo importo ir Bendrijos pramonės patirtos žalos priežastinį ryšį. Jei būtų teigiama priešingai, 3 straipsnio 7 dalyje numatyta pareiga būtų neveiksminga tais atvejais, kai, kaip ir šiuo atveju, klausimas dėl teisės aktų pakeitimais sukkelto poveikio buvo aiškiai iškeltas per administracinę procedūrą.

16. Skundžiamo sprendimo 84 punkte Bendrasis Teismas nurodė:

„<...> iš ES institucijų šiuo atveju atliktos analizės nematyti, net pateikiant paprasčiausią vertinimą, kokią žalą būtų patyrusi Bendrijos pramonė, jei nebūtų jokio dempingo, t. y. kokia būtų kilusi žala, atsižvelgiant į rinkos dalies praradimą, minėtos pramonės pelningumo ar veiklos rodiklių sumažėjimą, žemesnių rinkos segmentų atsisakymą ar kitus reikšmingus ekonominius rodiklius, vien dėlto, kad įsigaliojo bendrųjų tarifų lengvatų sistema ir buvo panaikinti ankstesni antidempingo muitai. Juo labiau buvo būtina išnagrinėti aptariamų priemonių poveikį, nes keliose ginčijamo reglamento dalyse teigiama, kad buvo „stipri“ kainų konkurencija, todėl iš Pakistano importuojamų produktų kainų sumažėjimas, priėmus minėtuosius teisės aktų pakeitimus, visiškai tikėtina, negalėjo neturėti poveikio padėčiai rinkoje.“

13 — *Gul Ahmed* taip pat ginčijo tyrimo inicijavimo teisėtumą, normaliosios vertės apskaičiavimą, normaliosios vertės bei eksporto kainos palyginimą ir materialinės žalos nustatymą. Bendrasis Teismas šių klausimų nenagrinėjo ir jie nėra keliami šiame apeliaciniame skunde.

14 — Šiuo atžvilgiu skundžiamo sprendimo 58 punkte Bendrasis Teismas nurodė 2010 m. spalio 28 d. Sprendimo *Foshan City Nanhai Golden Step Industrial prieš Tarybą* (T-410/06, Rink. p. II-879; toliau – Sprendimas *Foshan Golden Step*) 130–135 punktus.

17. Kadangi neįmanoma atmesti galimybės, kad, nepadariusi nagrinėjamos teisės klaidos, Taryba nebūtų nustačiusi priežastinio ryšio tarp antidempingo procedūros objektu buvusio importo ir Bendrijos pramonės patirtos žalos, Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą reglamentą, kiek jis buvo susijęs su *Gul Ahmed*, ir klausimą faktiškai grąžino Tarybai, nes jis negalėjo Tarybos vertinimo pakeisti savuoju. Bendrasis Teismas nusprendė, kad kitų *Gul Ahmed* nurodytų pagrindų ir argumentų nagrinėti nereikia.

Su apeliaciniu skundu susijusių argumentų santrauka

18. Grįsdama vienintelį savo apeliacinio skundo pagrindą, t. y. kad Bendrasis Teismas pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalį, *Taryba* tvirtina, kad, pirma, „kiti, be importo dempingo kaina, veiksniai“, kaip antai importas iš kitų trečiųjų šalių, sąnaudų neefektyvumas, paklausos sumažėjimas ir konkurencija tarp Bendrijos gamintojų, *ex definicio* nesusiję su tokiu importu. Nagrinėjamu atveju ankstesnio antidempingo muito panaikinimas ir lengvatų sistemos taikymas atitinkamų produktų importui buvo artimai susiję su importu dempingo kaina iš Pakistano. Tai galėjo prisidėti prie šio importo išaugimo, tačiau žala, kylanti dėl išaugusio importo dempingo kaina, sukelia importas, o ne prie išaugimo prisidėję veiksniai¹⁵.

19. Antra, Bendrojo Teismo argumentai nepagrįsti.

20. Tvirtinant, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalyje pateiktas sąrašas nėra išsamus, neatsakyta į tai, kas sudaro klausimo esmę. Taryba paprasčiausiai teigė, kad du ginčijami veiksniai nėra kiti veiksniai, kaip jie suprantami pagal šią nuostatą.

21. Skundžiamo sprendimo 57 punkte neįvertintas Tarybos teiginys, kad teisinio reglamentavimo pasikeitimai yra reikšmingi tik tiek, kiek jie daro poveikį rinkai, ir kad du aptariamai veiksniai galėjo turėti poveikį importui dempingo kaina, bet ne ES pramonės rodikliams.

22. Iš tikrųjų į visus kitus žinomus veiksnius turi būti atsižvelgiama, o pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalimi siekiama užtikrinti, kad kitų veiksnių daroma žala nebūtų priskirta prie importo dempingo kaina žalos. Vis dėlto, Bendrojo Teismo tvirtinimu, kad 3 straipsnio 7 dalyje nėra atskiriami su rinka susiję įvykiai ar veiksmai ir teisės aktų pakeitimai, atsisakoma pripažinti, kad tokie pakeitimai gali sukelti žalingą poveikį tik tuomet, kai jie daro poveikį rinkai. Vienintelis nurodytas abiejų ginčijamų veiksnių poveikis buvo tai, kad jie galėjo paskatinti importą dempingo kaina; bet kokia importo dempingo kaina sukelta žala buvo sukelta tokio importo, o ne jį skatinančių veiksnių; todėl du ginčijami veiksniai nebuvo „kiti, be importo dempingo kaina, veiksniai“, kaip jie suprantami pagal 3 straipsnio 7 dalį.

23. Sprendimas *Foshan Golden Step* iš tikrųjų patvirtina Tarybos aiškinimą. Minėtoje byloje Bendrasis Teismas atmetė tvirtinimą, kad kiekybinės kvotos panaikinimas iškreipė duomenis apie žalą, ir nusprendė, kad Taryba buvo teisi, kai vertindama žalą atsižvelgė į importo išaugimą po kvotos panaikinimo. Kitaip tariant, jei žalą sudaro išaugusi importo dempingo kaina, institucijos gali visą žalą priskirti prie importo dempingo kaina žalos ir joms nebūtina atsieti bei atskirti kvotos panaikinimo poveikio.

15 — Taryba nurodo PPO kolegijos ataskaitą „Europos Sąjunga – antidempingo priemonės, nustatytos tam tikrai avalynei iš Kinijos“ (WT/DS405/R, 2013 m. vasario 22 d., toliau – „ES – Avalynė (Kinija)“), kur Kinija tvirtino, kad ES neatsižvelgė į tai, kad žalos priežastis buvo importui iš Kinijos taikytų importų kvotų panaikinimas. Kolegija 7.527 punkte nurodė, kad „nesusijęs įvykis, kaip antai importų kvotų panaikinimas, kuris leidžia padidinti importo dempingo kainą kiekį, pats savaime nėra žalą sukeliantis veiksnys“.

24. Trečia, Bendrasis Teismas iš esmės klaidingai suprato pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 ir 7 dalis. Skundžiamo sprendimo 84 punkte jis tvirtino, kad norėdamos įvesti priemones institucijos turi nustatyti dempingo ir patirtos žalos priežastinį ryšį. Vis dėlto iš 3 straipsnio 6 ir 7 dalių formuluočių ir nusistovėjusios teismų praktikos¹⁶ matyti, kad turi būti nustatytas priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina ir patirtos žalos, o ne tarp dempingo ir patirtos žalos.

25. Galiausiai Bendrojo Teismo sprendimas gali lemti prieštarigus ir nepriimtinius rezultatus. Jei antidempingo muitai baigia galioti, nes ES pramonė neprašo jų galiojimo termino peržiūros ar institucijos nusprendžia, kad nėra įvykdytos peržiūros sąlygos, o paskui importas dempingo kaina iš atitinkamos valstybės smarkiai išauga ir atima žymią rinkos dalį iš ES pramonės, tuomet, pagal Bendrąjį Teismą, institucijos privalo išnagrinėti, kokią importo dempingo kaina padidėjimo dalį lėmė ankstesnių muitų taikymo pabaiga, bei „atsieti ir atskirti“ žalą, kurią padarė šis padidėjimas, nuo žalos, kurią padarė importas dempingo kaina. Tai reikštų pripažinimą, kad antidempingo muitų taikymo pabaiga pateisina būsimą dempingą ir riboja institucijų galimybes apsaugoti ES pramonę nuo jo žalingo poveikio. Jei atšaukus antidempingo muitus dempingas atsinaujina arba tęsiasi, o ES pramonė patiria žalą dėl importo dempingo kaina kiekio ir kainos, šią žalą sukelia importas dempingo kaina, bet ne apsaugos nebuvimas. Tą patį galima pasakyti ir apie tarifų lengvatų taikymą. Tarifų lengvatos paskatina importą, tačiau jos skirtos paskatinti sąžiningą importą, o ne žalingą importą dempingo kaina.

26. *Gul Ahmed* teigia, kad apeliaciniame skunde išdėstyti tvirtinimai yra netikslūs, netinkami ir teisiniu požiūriu klaidingi.

27. Pirma, pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalimi neribojama, į kurių veiksmų žalingą poveikį turi būti atsižvelgiama. Tačiau net jeigu taip būtų, negalima teigti, kad ankstesnių muitų atšaukimas 2002 m. buvo glaudžiai susijęs su importu dempingo kaina. Veikiau tai buvo ES institucijų viešosios valdžios veiksmų pasekmė. Be to, bendrosios tarifų lengvatos jokių būdu nebuvo konkrečiai susijusios su patalyne.

28. Antra, tvirtinant, kad bet kokią žalą, kurią sukelia išaugęs importas dempingo kaina, sukelia ne veiksniai, skatinantys importo dempingo kaina augimą, susidaro užburtas ratas. Tarybos minėta ataskaita „ES – Avalynė (Kinija)“ nėra pakankamai motyvuota ir joje pateiktas prieštaringas teiginys, kad „nesusijęs įvykis“ – tuo atveju tai buvo kvotos panaikinimas – gali būti „artimai susijęs“ su importu dempingo kaina. Nagrinėjamoje byloje aptariami veiksniai tiesiogiai sumažino visam patalynės iš Pakistano importui tenkančią ES muitų našta, todėl ne tik paskatino importo dempingo kaina kiekio išaugimą, bet turėjo tiesioginį poveikį šios importuojamos produkcijos kainoms ES rinkoje.

29. Trečia, aptariami veiksniai turėjo tiesioginį poveikį ES rinkai. Tai buvo apgalvoti vykdomosios valdžios veiksmai, dėl kurių tiesioginių padarinių, niekaip nekeičiant Pakistano gamintojų FOB kainų, ES gamintojai susidūrė su importu, į ES rinką patenkančiu gerokai mažesnėmis kainomis. Kitaip tariant, aptariami veiksniai turėjo didelį tiesioginį ir nepriklausomą poveikį Bendrijos kainų dydžiams.

30. Ketvirta, Taryba nepaaiškina, kodėl priežastinis ryšys turėtų būti tarp importo dempingo kaina ir patirtos žalos, o ne tarp dempingo ir žalos. Nepriklausomai nuo to, ar abu aptariami veiksniai ir jų poveikis nagrinėjami dempingo, ar importo dempingo kaina atžvilgiu, šie veiksniai vis tiek yra ES institucijų viešosios valdžios veiksmai, kurie turėjo tiesioginį poveikį ekonominiams rodikliams, nagrinėtiems vertinant žalą ir priežastinį ryšį.

16 – Taryba nurodo 2007 m. kovo 14 d. Sprendimą *Aluminium Silicon Mill Products prieš Tarybą* (T-107/04, Rink. p. II-669, 41–46 punktai), GATT Kolegijos ataskaitą „Antidempingo muitų nustatymas šviežios ir atšaldytos Atlanto lašišos importui iš Norvegijos“ (ADP/87, 1994 m. balandžio 27 d., 562–572 punktai), 2011 m. spalio 25 d. Sprendimą *CHEMK ir KF prieš Tarybą* (T-190/08, Rink. p. II-7359, 134–152 punktai) ir PPO Apeliacinės tarybos ataskaitą „Jungtinės Valstijos – Antidempingo priemonės tam tikriems Japonijos kilmės karštai valcuotiems plieno produktams“ (WT/DS184/R, 2001 m. rugpjūčio 23 d., pakeista Apeliacinės tarybos ataskaita WT/DS184/AB/R, 216–236 punktai; toliau – „JAV – Karštai valcuotas plienas“).

31. Galiausiai apeliaciniame skunde, pasitelkiant neteisingą teisinio reguliavimo pasikeitimų apibūdinimą, klaidingai aiškinamos Bendrojo Teismo sprendimo pasekmės. Buvęs antidempingo muitas panaikintas ne dėl to, kad baigėsi jo galiojimas, bet šalinant jo neteisėtą taikymą nustačius, kad faktiškai nebuvo jokio dempingo. Specialių tarifų lengvatų suteikimas taip pat ne tik paskatino importą – jis tiesiogiai, neatsižvelgiant į jokių eksportuojančių Pakistano gamintojų veiksmus, sumažino importo kainas ES rinkoje.

32. Bendrojo Teismo sprendimas jokiū būdu nereiškia, kad antidempingo muitų galiojimo pabaiga pateisina būsimą žalingą dempingą ir apriboja institucijų galimybes saugoti ES pramonę nuo tokio dempingo poveikio. Šis sprendimas paprasčiausiai reikalauja, kad vertinant su žala ES pramonei susijusius ekonominius rodiklius apgalvotų viešosios valdžios veiksmų keičiant ES teisinį reguliavimą poveikis būtų nagrinėjamas kaip atskiras kitas veiksnys. Tai dar nereiškia, kad jis lems vertinimo rezultatus.

33. Pritardama Tarybos apeliacinio skundo pagrindams *Komisija* nagrinėja pagrindinio reglamento 3 straipsnio, visų pirma šio straipsnio 6 ir 7 dalių, struktūrą ir logiką.

34. 3 straipsnio 6 dalyje nurodytas pagrindinis klausimas yra tai, ar „importas dempingo kaina“ – šis terminas vartojamas visame 3 straipsnyje – sukelia žalą, ir ypač tai, ar jo kiekis ir (arba) kainos lėmė poveikį Bendrijos pramonei. 3 straipsnio 2 ir 3 dalys patvirtina, kad turi būti atliktas objektyvus tyrimas. Kalbant apie kainas, reikšmingas yra pats kainų dydis, o ne priežastys, dėl kurių toks jų dydis buvo nustatytas. Nagrinėjamu atveju ES muitų dydis ir kiti importo muitai buvo veiksniai, kurie darė įtaką pasirenkant kainos dydį (eksportuotojas akivaizdžiai pasirinko nedidinti jo pardavimo iš gamyklos kainos siekdamas pasinaudoti sumažintų muitų pranašumais). Jei tiek kaina, tiek ją veikiančios aplinkybės būtų pripažinti priežastiniais veiksniais, į juos būtų atsižvelgiama du kartus.

35. Taigi, 3 straipsnio 7 dalyje paminėti „kiti, be importo dempingo kaina, žinomi veiksniai“ turi būti suprantami kaip kas nors kita nei tokio importo kiekis ir (arba) kainos arba juos veikiančios aplinkybės. Tai patvirtina pateikti tokių veiksmų pavyzdžiai, kurių nė vienas nėra susijęs nei su importu dempingo kaina, nei su tokio importo kiekiu ar kaina. Ir nors tai yra tik nurodomojo pobūdžio pavyzdžiai, o ne išsamus jų sąrašas, šių pavyzdžių įtraukimas parodo apgalvotus ketinimus vengti sąsajų su pačiu importu dempingo kaina.

Vertinimas

36. Sprendimo dėl antidempingo muto nustatymo priėmimo procedūra pagal pagrindinį reglamentą ir PPO Antidempingo sutartį vykdoma aiškia vidaus logika pagrįstais etapais. Pirmiausia turi būti nustatyta, kad yra dempingas. Šiuo tikslu turi būti vienas po kito atlikti įvairūs veiksmas. Turi būti nustatyta susijusio produkto normalioji vertė, paskui – eksporto kaina, ir jos abi turi būti palyginamos siekiant įsitikinti, ar yra dempingas, ir, jei taip, koks to dempingo skirtumas. Ši procedūra išsamiau išdėstyta pagrindinio reglamento 2 straipsnyje. Kai dempingo faktas nustatytas, 3 straipsnyje numatyta žalos apskaičiavimo procedūra. Įvairūs veiksniai turi būti išnagrinėti siekiant nustatyti, ar importo dempingo kaina kiekis ir (arba) kainos sukėlė materialinį poveikį Bendrijos pramonei. Jei sukėlė, reikia apsvaistyti, ar kiti, be importo dempingo kaina, žinomi veiksniai taip pat daro neigiamą poveikį Bendrijos pramonei, ir į gautas išvadas atsižvelgti nustatant antidempingo muto dydį. Taigi, kiti veiksniai turi būti nagrinėjami tik tuomet, kai nustatoma, kad egzistuoja dempingas ir kad importo dempingo kaina kiekis ir (arba) kainos sukėlė materialinį poveikį Bendrijos pramonei.

37. Pirmąja instancija nagrinėtame ieškinyje *Gul Ahmed* ginčijo kelis procedūros, vykusios iki to etapo, kai turėjo būti išnagrinėti kiti, be importo dempingo kaina, veiksniai, aspektus. Bendrasis Teismas šių aspektų nenagrinėjo, nes nusprendė, jog atsisakymas apsvaistyti, ar buvusių muitų panaikinimas buvo kitas, be importo dempingo kaina, žinomas veiksnys, kuris taip pat daro neigiamą poveikį Bendrijos

pramonei, buvo pakanka priežastis panaikinti ginčijamą reglamentą¹⁷. Taigi, net darant prielaidą, kad tyrimas buvo tinkamai inicijuotas, normalioji vertė teisingai nustatyta ir palyginta su eksporto kainomis siekiant apskaičiuoti patikimą dempingo skirtumą, o materialinė žala, sukelta importo dempingo kaina, tinkamai nustatyta, atsisakymas atsižvelgti į ankstesnių muitų panaikinimą kaip į kitą neigiamą poveikį darantį žinomą veiksni ir jį išnagrinėti Bendrojo Teismo sprendime pripažintas lemtingu ginčijamo reglamento galiojimui.

38. Toks skundžiamo teismo sprendimo apimties apribojimas lemia ir apeliacinio skundo ribas. Teisingumo Teismas taip pat turi spręsti bylą remdamasis tuo, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnį buvo tinkamai nustatyta, jog (visi eksportuojantys Pakistano gamintojai) vykdo dempingą, ir kad pagal visas šio reglamento 3 straipsnio 2, 3, 5 ir 6 dalių nuostatas buvo tinkamai įrodyta, jog importas dempingo kaina sukėlė materialinę žalą Bendrijos pramonei.

39. Vis dėlto norėčiau pabrėžti, kad šios prielaidos turi būt daromos tik šio apeliacinio proceso tikslais. Jei, kaip siūlysiu, Teisingumo Teismas nuspręs patenkinti Tarybos apeliacinį skundą ir grąžinti bylą Bendrajam Teismui, šie klausimai turės būti išnagrinėti ir gali taip nutikti, kad ginčijamas reglamentas turės būti panaikintas remiantis vienu ar keliais kitais *Gul Ahmed* nurodytais pagrindais.

40. Be to, šio apeliacinio proceso tikslais reikėtų daryti prielaidą – juo labiau todėl, kad to *Gul Ahmed* neginčijo pirmojoje instancijoje, – kad Taryba teisingai išnagrinėjo tuos kitus nei importo dempingo kaina veiksnius, į kuriuos ji atsižvelgė vadovaudamasi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalimi, ir padarė pagrįstą išvadą, kad nė vienas iš jų nenutraukė priežastinio ryšio tarp importo iš Pakistano ir šio importo sukeltos materialinės žalos Bendrijos pramonei. Taip išnagrinėtas veiksnys, kaip antai subsidijuojamo importo iš Indijos, importo iš kitų trečiųjų šalių, išskyrus Indiją ir Pakistaną, ir Bendrijos pramonės importo poveikis (kadangi ginčijamame reglamente jau buvo padaryta išvada, kad visi eksportuojantys Pakistano gamintojai vykdo dempingą¹⁸, remiantis tuo iš Pakistano *nebuvo importo ne dempingo kainomis*, kurį taip pat buvo galima nagrinėti). Ankstesnių muitų panaikinimas taip pat darė mažesnę ar didesnę įtaką šiam poveikiui.

41. Todėl šiuo atžvilgiu skundžiamo sprendimo 84 punkte išdėstytas Bendrojo Teismo tvirtinimas, kad ES institucijų atlikta analizė neparodo, kokią žalą, jei nebūtų jokio dempingo, būtų patyrusi Bendrijos pramonė vien dėl ankstesnių muitų panaikinimo, neatrodo visiškai pagrįstas.

42. Viena vertus, žala (ar jos nebuvimas), kylanti dėl kitų aplinkybių, kurioms taip pat turėjo įtakos muitų panaikinimas, *buvo* nagrinėta ir nustatyta, kad ji nenutraukė aptariamo priežastinio ryšio.

43. Kita vertus, kiti nei importo dempingo kaina veiksniai nagrinėjami tik tuomet, kai jau nustatyta, kad yra dempingas ir kad importas dempingo kaina daro neigiamą poveikį Bendrijos pramonei. Dempingo buvimas ir importo dempingo kaina daroma žala yra būtinos tokio nagrinėjimo, kuris susijęs su veiksniais, darančiais žalą tuo pačiu metu kaip ir importas dempingo kaina, sąlygos siekiant atsieti ir atskirti jų poveikį. Šiuo atžvilgiu nebūtų prasmės nagrinėti veiksnys, kurie būtų galėję padaryti žalą net nesant dempingo ir importo dempingo kaina.

44. Vis dėlto Taryba pripažįsta, kad net jeigu į buvusių muitų panaikinimą buvo netiesiogiai atsižvelgta nagrinėjant kitus nei importo dempingo kaina veiksnius, jis nebuvo tiesiogiai nagrinėtas kaip atskiras veiksnys. Taryba ginčija būtinybę atlikti tokį tiesioginį ir atskirą nagrinėjimą.

17 — Skundžiamo sprendimo 84 ir 85 punktai.

18 — Žr. 70 konstatuojamąją dalį.

45. Be to, neginčytina, kad importo dempingo kaina žalingas poveikis turi būti tinkamai atsietas ir atskirtas nuo kitų žinomų veiksmų, kurie tuo pačiu metu daro neigiamą poveikį Bendrijos pramonei, poveikio ir kad jų neatsiejus bei neatskyrus nebūtų racionalaus pagrindo daryti išvadą, kad importas dempingo kaina iš tikrųjų lemia (visą) žalą¹⁹.

46. Kyla klausimas, ar tikslu atsieti ir atskirti buvusių muitų panaikinimo poveikį nuo importo dempingo kaina poveikio, ar vis dėlto abu šiuos poveikius reikėtų laikyti taip artimai susijusius, kad jų neįmanoma atsieti ir atskirti.

47. Taryba ir Komisija pabrėžė „dempingo“ ir „importo dempingo kaina“ skirtumą pagrindinio reglamento kontekste. Sutinku, kad skirtumas yra svarbus.

48. *Dempingas*, kaip apibrėžta tiek PPO Antidempingo sutarties, tiek pagrindinio reglamento 2 straipsnyje, susijęs su strateginiu eksportuotojo pasirinkimu. Paprastai tariant, jis nusprendžia parduoti vienai ar kelioms eksporto rinkoms skirtus produktus kaina, kuri gerokai mažesnė už įprastai taikomą jo nacionalinėje rinkoje, tikėdamasis įgyti komercinį pranašumą. Žinoma, eksportuotojo kaina bus apskaičiuota, bent jau iš pradžių, taip, kad užtikrintų palankias kainas importuojančios teritorijos rinkoje. Todėl bus atsižvelgta į bet kokius taikomus importo muitus. Jei importo muitai panaikinami, eksportuotojas galės pakoreguoti savo strategiją, kad gautų optimalią naudą atsivėrus naujoms galimybėms. Tačiau tai neturi reikšmės klausimui, ar dempingas yra, ar ne.

49. Taip parduodami produktai yra *importas dempingo kaina* importuojančioje teritorijoje. Jei kaina, už kurią juos šioje teritorijoje galima įsigyti, yra gerokai mažesnė nei kaina, už kurią vietinė pramonė gali parduoti panašius produktus, ir jei importo kiekis yra reikšmingas, tai vietinė pramonė galėtų patirti materialinę žalą, kaip apibrėžta tiek PPO Antidempingo sutarties, tiek pagrindinio reglamento 3 straipsnyje.

50. Todėl įmanomas dempingas be žalos, o žala – be dempingo. Dempingas gali smarkiai priverstinai sumažinti vietines kainas importuojančioje teritorijoje, tačiau importo dempingo kaina kiekis gali būti per mažas, kad sukeltų materialinę žalą; arba eksportuotojas gali parduoti neįprastai mažomis EXW kainomis, siekdamas išvirtinti konkrečioje eksporto rinkoje, tačiau gali būti tokios didelės gabenimo išlaidos, kad jo konkurencinis pranašumas tokioje rinkoje yra nepakankamas, kad galėtų daryti reikšmingą poveikį vietinei pramonei. Atvirkščiai, gamybos sąnaudos eksportuojančioje valstybėje (ir gabenimo į importuojančiąją teritoriją išlaidos) gali būti tokios mažos, kad eksportui už „normaliąją vertę“ parduodamas produktas vis tiek daro materialinę žalą vietinei importuojančios teritorijos pramonei.

51. Tačiau antidempingo muitas gali būti nustatytas tik tada, jei įrodomi tiek dempingas, tiek žala. Abu turi būti nustatyti atskirai, taikant atskiras procedūras, kurios negali būti sujungtos.

52. Kaip nurodė Taryba ir Komisija, bet kokią žalą vietinei pramonei tiesiogiai lemia dempingo kaina importuojamų produktų kainos (importuojančioje teritorijoje) ir kiekio derinys. Iš visų tiek PPO Antidempingo sutarties, tiek pagrindinio reglamento 3 straipsnio nuostatų matyti, kad turi būti nustatytas importo dempingo kaina ir žalos priežastinis ryšys. Dempingas pats savaime (pardavimas eksportui už kainą, kuri gerokai mažesnė nei įprasta kaina eksportuojančioje valstybėje) yra vienas (nors galbūt pats svarbiausias) iš veiksmų, kuris lemia dempingo kaina importuojamų produktų kainą importuojančioje teritorijoje. Kitas akivaizdus veiksnys yra prekių gabenimo išlaidos. Ir trečiasis veiksnys yra kokių nors muitų taikymas ar netaikymas (ir, jei taikomi, jų dydis) prekėms importo teritorijoje. Visi šie veiksniai (taip pat gali būti ir kitų) turi *tiesioginę* įtaką *kainai*, už kurią importas dempingo kaina parduodamas importo teritorijoje ir kuri pati yra *tiesioginė* aptariamoms žalos priežastis. Taigi, tokie veiksniai yra tik *netiesioginė* žalos priežastis, daranti įtaką per kitą veiksnį.

19 — Skundžiamo sprendimo 53 punktas; taip pat žr. 16 išnašoje minėtos ataskaitos „JAV – Karštai valcuotas plienas“ 223 punktą.

53. Būtų nelogiška, jei po to, kai pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalį įrodyta, kad importo dempingo kaina kiekis ir (arba) kainos sukėlė poveikį Bendrijos pramonei, „kitų, be importo dempingo kaina, žinomų veiksmų“ nagrinėjimas pagal 3 straipsnio 7 dalį apimtų ir patį dempingą. Taip pat būtų ydinga tokiais kitais veiksniais laikyti mažas gabenimo išlaidas ar vien muito netaikymą importui.

54. Nemanau, kad analizė būtų kitokia, jei gabenimo išlaidos staiga sumažėtų arba būtų panaikintos anksčiau taikytas muitas. Tokie įvykiai yra nutolę nuo tiesioginės priežasties, tačiau yra neatsiejama jos ištakų dalis. Jei gamintojo sprendimas sumažinti eksportui parduodamų produktų EXW kainą (tarkim) 10 %, dėl ko jis parduoda gaudamas minimalų pelną at net nuostolingai, negali būti vertinamas kaip „kitas, be importo dempingo kainos“ veiksnys, kurio žalingas poveikis gali būti „atsietas ir atskirtas“ nuo importo dempingo kaina sukeliama žalingo poveikio, tas pats turi galioti ir atitinkamų importo teritorijos valdžios institucijų sprendimui panaikinti anksčiau taikytą 12 % muitą.

55. Paprasčiau sakant, nesvarbu, ar muitas importui yra didesnis, ar mažesnis, jis negali turėti jokio neigiamo poveikio susijusiai vietinei pramonei, kol prekės nėra faktiškai importuotos. Tas pats galioja ir muito panaikinimui ar sumažinimui. Negali būti tokia situacija, kai importo muitų panaikinimas gali sukelti materialinę žalą vietinei pramonei tuo atveju, kai nėra importo. Kad ir koks būtų jo poveikis, jis neatskiriamai susietas su importu, kurio kainoms daro įtaką, poveikiu, neatsižvelgiant į tai, ar tai importas dempingo kaina, ar ne. Nagrinėjant viso žinomo importo dempingo ar ne dempingo kaina poveikis išnagrinėjamas ir bet kokio muito, turinčio įtakos tokio importo kainai, taikymo ar panaikinimo poveikis.

56. Šioje byloje institucijos nagrinėjo importą iš Pakistano, kuris, remiantis jų išvada, visas buvo vykdomas dempingo kaina²⁰. Šią išvadą reikėtų laikyti teisinga šio apeliacinio proceso tikslais. Jos taip pat išnagrinėjo subsidijuojamo importo iš Indijos, importo iš kitų trečiųjų šalių, išskyrus Indiją ir Pakistaną, ir Bendrijos pramonės importo poveikį. *Gul Ahmed* nėra nurodžiusi, kad turėtų būti išnagrinėtas ir kokio nors kito importo poveikis. Todėl man atrodo, kad institucijos neturėjo teisės savarankiškai nagrinėti ankstesnių muitų panaikinimo kaip atskiro veiksmo, kuris tuo pačiu metu darė žalą Bendrijos pramonei.

57. Esminis dalykas yra tai, kad muito panaikinimo poveikis vertinamas pagal tai, kas paskui atsitinka su importu, kuris gali būti vykdomas dempingo ar ne dempingo kainomis, kiekiu ir kainomis. Jis negali būti vertinamas atsietai²¹.

58. Suvokiu ir priešingos nuomonės patrauklumą. Akivaizdu, kad ES teisės aktų leidėjo sprendimas beveik tuo pat metu panaikinti muitą ir antidempingo muitą, kurie abu anksčiau darė poveikį tam tikros kategorijos produktams, visiškai nėra susijęs su tuo, ką šių produktų gamintojas galėtų kaip nors kontroliuoti. Todėl jis turėtų būti vertinamas kaip „kitas, be [nei]“ kokio nors dempingo, su kuriuo jie susiję, veiksnys.

59. Vis dėlto toks sprendimas yra kitas nei dempingo veiksnys, kuris tuo pat metu daro įtaką dempingo kaina importuojamų produktų kainai – taigi, galbūt ir kiekiui. Jis nėra kitas nei importo dempingo kaina, veiksnys, kuris tuo pat metu daro žalą Bendrijos pramonei.

20 — Pridurčiau, kad jei iš Pakistano būtų vykdomas importas *ne dempingo kainomis*, buvusių muitų panaikinimo poveikis iš tikrųjų galėjo būti toks, kad šis importas galėjo būti parduodamas (net) mažesnėmis kainomis, kurios galėjo sukelti žalą Bendrijos pramonei. Vis dėlto muitų panaikinimas nebūtų šio importo pakeitęs į importą *dempingo kaina*. Taigi, jis negalėjo būti ir pagrindas nustatyti antidempingo muitą.

21 — Taip pat žr. PPO Apeliacinės tarybos ataskaitą „Japonija – Kompensaciniai muitai dinaminėms laisvosios kreipties atmintinėms iš Korėjos“ (WT / DS336/AB / R, 2007 m. gruodžio 17 d., 261 ir paskesni punktai) dėl Sutarties dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių (OL L 336, p. 156; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 243) 15.5 straipsnio, kurio nuostatos atitinka pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 ir 7 dalies nuostatas. Ataskaitoje nepritariama nuomonei, kad subsidijų poveikis turi būti atskirtas nuo subsidijuojamo importo poveikio, pabrėžiant, kad tai, kas neturi būti priskirta prie šio importo, yra „bet kokie *kiti, be subsidijuojamo importo*, žinomi veiksniai“ (267 punktas, išskirta originale).

60. Naudinga priminti, kad antidempingo muitas nėra sankcija, skirta nubausti dempingą vykdančią eksportuotoją už jo elgesį. Tai veikiau (griozdiškas) mechanizmas, skirtas kiek galima labiau ištaisyti neatitiktį, kuri yra nesąžininga vietinės pramonės atžvilgiu. Šiuo požiūriu tas faktas, kad ankstesnių muitų panaikinimas nėra susijęs su kurio nors dempingą vykdančio eksportuotojo elgesiu, gali būti vertinamas kaip nereikšmingas sprendžiant, ar jo poveikis turi būti atsietas ir atskirtas nuo importo dempingo kaina poveikio.

61. Galiausiai primintina, kad nagrinėjamu atveju ankstesnių muitų panaikinimas darė poveikį ne tik importo dempingo kaina, bet taip pat ir kito, ne dempingo kaina vykdomo importo, kainai. Nustatyta, kad importas dempingo kaina sukėlė žalą. Kitas importas – ne.

62. Taigi, atsižvelgdama į antidempingo muto nustatymui taikomų principų ir procedūrų analizę, manau, jog Bendrasis Teismas padarė klaidą nusprendęs, kad buvusių muitų panaikinimas turėjo būti nagrinėtas kaip atskiras kitas nei importo dempingo kaina veiksnys pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalį.

63. Tačiau ši nuomonė susiduria su tam tikrais kitais konkrečiais argumentais, Bendrojo Teismo išdėstytais skundžiamame sprendime ar šalių iškeltais per apeliacinį procesą.

64. Pirma, ar galima daryti kokias nors išvadas atsižvelgiant į „kitų, be importo dempingo kaina, veiksmų“ pavyzdinį sąrašą, pateiktą pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalyje?

65. Išvardyti tokie veiksniai: ne dempingo kainomis parduodamo importo kiekiai ir kainos; paklausos sumažėjimas; vartojimo tendencijų pokyčiai; prekybos apribojimai ir konkurencija tarp trečiosios valstybės ir Bendrijos gamintojų; technologijos pažanga; ir Bendrijos pramonės eksporto plėtra ir gamybos našumo augimas.

66. Išskyrus „technologijos pažangos“, dėl kurios galima būtų ginčytis, panašu, kad nė vienas kitas iš šių veiksmų negalėtų sukelti importo dempingo kaina poveikio. Visų pirma jie nedaro poveikio kainai, kuria importuojama į ES, o ji yra žala Bendrijos pramonei darantis veiksnys.

67. Iš tikrųjų technologijos pažanga, dėl kurios eksportuojanti pramonė tampa našesnė, gali daryti įtaką šiai kainai. Tačiau kadangi Bendrijos pramonės gamybos našumo augimas (būtinai jį lyginant su eksportuojančios pramonės gamybos našumo augimu) pavyzdiniame sąraše pateiktas kaip kitas elementas, tai technologijos pažangos negali turėti nurodyto aspekto. Todėl pritariu Komisijai, kad žodžiai „technologijos pažanga“ negali būti aiškinami kaip susiję su pažanga, kuri daro poveikį kainoms didindama našumą; jie aiškintini kaip susiję su pažanga, kuri, nepriklausomai nuo kainų dydžio, padidina pažangesnių produktų patrauklumą, taigi, ir pardavimų augimą, lyginat su jų ankstesne versija. Viena kitą keičiančios mobiliųjų telefonų technologijų „kartos“ yra akivaizdus to pavyzdys.

68. Taigi, pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalyje išvardytų veiksmų pobūdis patvirtina mano požiūrį, kad numatytas būtent toks veiksnys, kuris daro žalą Bendrijos pramonei tokiu būdu, kuris nesusijęs su importu dempingo kainomis, ir visų pirma nedaro poveikio jo kainoms.

69. Antra, ar Sprendimas *Foshan Golden Step*²² patvirtina priešingą nuomonę?

70. Aš taip nemanau. Priešingai, pritariu Tarybai, kad skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas, atrodo, klaidingai suprato savo ankstesnę praktiką. Byloje *Foshan Golden Step* buvo nustatyta, kad Bendrijos pramonė patyrė žalą laikotarpiu, kuriuo buvo panaikinti buvę kiekybiniai importo apribojimai. Ieškovė tvirtino, kad nustatant importo dempingo kaina per šį laikotarpį padarytą žalą

22 — Minėtas 14 išnašoje, visų pirma jo 134 punktas.

reikėjo neatsižvelgti į išaugusį importo kiekį, kurį neišvengiamai lėmė toks panaikinimas. Bendrasis Teismas nusprendė, kad „kai institucijos konstatuoja, kad produkto, kuriam iki tol buvo taikomi kiekybiniai apribojimai, importas išauga pasibaigus tiems apribojimams, jos gali atsižvelgti į šį išaugimą vertindamos Bendrijos pramonės patirtą žalą“. Jei, o tai būtų pagrįsta, šią logiką taikytume buvusių muitų panaikinimo poveikiui kainų dydžiui, tai vertinant žalą gali būti atsižvelgiama į bet koki kainų sumažėjimą dėl tokio panaikinimo, bet jo negalima laikyti atskiru veiksniu, kuris taip pat daro žalą. Tokie patys argumentai ir išvada pateikiami ataskaitoje „ES – Avalynė (Kinija)“²³.

71. Trečia, ar turi reikšmės tas faktas, kad, kaip pabrėžia *Gul Ahmed*, buvusių muitų panaikinimas buvo ES institucijų „viešosios valdžios veiksmas“?

72. Aš taip nemanau, ir savo argumentus paaiškinau šios išvados 59 ir 60 punktuose. ES institucijų viešosios valdžios aktas neabejotinai buvo kitas nei dempingo veiksnys, kuris turėjo įtakos dempingo kaina importuojamų produktų kainai. Jis nebuvo kitas nei importo dempingo kaina veiksnys, kuris *savarankiškai* darė žalą Bendrijos pramonei.

73. Galiausiai, ar skundžiamas sprendimas, jei būtų paliktas galioti, galėtų lemti, kaip teigia Taryba, prieštarigus ir nepriimtinus rezultatus?

74. Taryba iš esmės nurodo, kad jeigu buvusio muto panaikinimas turėtų būti laikomas kitu nei importo dempingo kaina veiksniu, darančiu žalą Bendrijos pramonei tuo pačiu metu kaip ir šis importas, ES galimybės vėliau nustatyti antidempingo muitus produktams, kuriems taikyto antidempingo muto galiojimo terminas pasibaigė, būtų apribotos, nes ankstesnio muto galiojimo pabaiga turėtų būti laikoma darančia poveikį importo dempingo kaina ir žalos priežastiniam ryšiui.

75. Man šis argumentas neatrodo visiškai įtikinamas. Pasekmės nebūtinai turėtų būti tokios drastiškos, kaip jas apibūdino Taryba. Jei į buvusio antidempingo muto galiojimo pabaigą turėtų būti atsižvelgiama nustatant priežastinį ryšį tarp importo dempingo kaina ir žalos Bendrijos pramonei, tai nereikštų, kad galiojimo pabaiga visuomet nutraukia priežastinį ryšį. Viskas priklausytų nuo tinkamo faktinių aplinkybių įvertinimo ir teisingo priežastinio ryšio nustatymo, kurie teoriškai galėtų lemti mažesnę naują muto mokesčių.

76. Vis dėlto tas faktas, kad šio Tarybos argumento nelaikau įtikinamu, neturi jokios įtakos mano nuomonei, kurią išdėsciau remdamasi kitais pagrindais. Be to manau, kad Teisingumo Teismas galėtų atsižvelgti į šį argumentą, jei būtų linkęs laikytis priešingos nuomonės. Jei Komisija ir Taryba abejojo dėl savo galimybių pakartotinai nustatyti antidempingo muitą tuo atveju, kai pasibaigus buvusio muto galiojimui vykdomas naujas dempingas, jos, visų pirma, galėjo būti daug mažiau linkusios leisti, kad baigtųsi muitų galiojimas, nebent visiškai nebeliktų kito kelio.

77. Taigi, tai nekeičia mano nuomonės, kad skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas padarė klaidą nusprenddamas, kad buvusių muitų panaikinimas turėjo būti išnagrinėtas kaip atskiras kitas nei importo dempingo kaina veiksnys pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalį.

78. Todėl manau, kad skundžiamas sprendimas turėtų būti panaikintas. Tokiu atveju šioje bylos stadijoje Teisingumo Teismas gali priimti galutinį sprendimą dėl trečios penktojo *Gul Ahmed* pirmojoje instancijoje pateikto ieškinio pagrindo dalies, kuri turėtų būti atmesta. Tačiau Teisingumo Teismas negali nuspręsti dėl kitų pagrindų ar argumentų, kurie nebuvo išnagrinėti pirmojoje instancijoje. Todėl byla turėtų būti grąžinta Bendrajam Teismui, kad jis priimtų sprendimą dėl šių kitų pagrindų ir argumentų.

23 — Minėta 15 išnašoje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

79. Jei Teisingumo Teismas pritartų pateiktam apeliacinio skundo vertinimui, tuomet pagal kartu skaitomus Procedūros reglamento 137, 138, 140 ir 184 straipsnius *Gul Ahmed*, kaip pralaimėjusiai šaliai, turėtų būti nurodyta padengti Tarybos bylinėjimosi išlaidas, o Komisija, į bylą įstojusi šalis, turėtų padengti savo bylinėjimosi išlaidas. Tačiau bylinėjimosi pirmojoje instancijoje išlaidų priteisimo klausimą turi iš naujo spręsti Bendrasis Teismas, atsižvelgdamas į savo sprendimą dėl jam grąžintų klausimų.

Išvada

80. Todėl manau, kad Teisingumo Teismas turėtų:

- panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-199/04,
- atmesti trečią penktojo *Gul Ahmed* ieškinio pagrindo dalį minėtoje byloje,
- grąžinti bylą Bendrajam Teismui nuspręsti dėl likusių *Gul Ahmed* ieškinio pagrindų;
- nurodyti *Gul Ahmed* padengti Tarybos bylinėjimosi šiame apeliaciniame procese išlaidas, o Komisijai padengti savo bylinėjimosi šiame apeliaciniame procese išlaidas,
- atidėti bylinėjimosi dėl likusios ieškinio dalies išlaidų klausimo sprendimą.